

رابطه خودتنظیمی یادگیری و مدیریت زمان با عملکرد تحصیلی دانشجویان دانشگاه فرهنگیان شیراز

سید عبدالکریم حسینی^۱

۱- کارشناس ارشد مدیریت آموزشی

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تبیین رابطه خودتنظیمی و مدیریت زمان با عملکرد تحصیلی دانشجویان دانشگاه فرهنگیان شیراز انجام شد. روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه فرهنگیان شیراز به تعداد ۳۰۰۰ بود. با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای ۲۱۱ نفر از دانشجویان به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه خودتنظیمی یادگیری بوفارد، مدیریت زمان حافظی و همکاران و عملکرد تحصیلی فام و تیلور بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها در سطح آمارتوصیفی با محاسبه میانگین و انحراف استاندارد و در سطح آمار استنباطی با ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه به شیوه همزمان بود. نتایج پژوهش نشان داد که بین خودتنظیمی و مدیریت زمان با عملکرد تحصیلی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. از میان ابعاد خودتنظیمی یادگیری، انگیزش و از میان ابعاد مدیریت زمان، برنامه‌ریزی بطور معناداری عملکرد تحصیلی را پیش‌بینی می‌کند.

واژگان کلیدی: خودتنظیمی، مدیریت زمان، عملکرد تحصیلی